

[Aksel Larsen.]

De mest elementære og nødvendige Oplysninger om Sukkerproduktionen og dens økonomiske Forhold har ikke foreligget for Udvalget. De stillede Spørgsmaal, der tilsigtede at skaffe Klarhed derover, er blevet ufyldstgørende eller slet ikke besvaret, fordi der ikke har været Tid til at skaffe dem besvaret. Jeg overdriker ikke, naar jeg siger, at der lovgives fra Folketingets Side i denne Sag i Blinde, og den Del af Udvalget, der anbefaler Ændringsforslaget om en forøget Betaling til Avlerne, en Præmie, aner intet som helst om, hvorvidt dette er berettiget, rimeligt eller nødvendigt.

I et vist Omfang er Spørgsmaal fra Udvalget blevet besvaret eller søgt besvaret ved det høje Ministeriums Foranstaltning. End ikke disse Spørgsmaal og Svar er aftrykt i Betænkningen, saa Tinget kan gøre sig bekendt dermed. Da jeg saa denne Betænkning — den blev jo først omdelt lige før vi begyndte Forhandlingerne —, overvejede jeg at gøre Indsigelse mod, at Behandlingen blev foretaget, og kræve Betænkningen omtrykt. Jeg gjorde det ikke, fordi det naturligvis kan siges ikke at betyde saa forfærdelig meget reelt, om disse Spørgsmaal og Svarene paa dem er aftrykt eller ej, da man fra Flertallets Side har til Hensigt under alle Omstændigheder at gennemføre denne Lov, uden at man aner noget om, hvorvidt Loven er rigtigt affattet. Jeg ønsker at udtale min Protest mod, at man ikke engang tager de beskedne Oplysninger, vi fik frem, med i Betænkningen, og jeg stiller Krav om, at disse Oplysninger bliver optrykt et eller andet Sted paa en eller anden Maade. Det er ganske urimeligt, at de skal hemmeligholdes, saa kun Udvalgets Medlemmer kender dem. Vi maatte jage Sagen igennem i Udvalget og har faaet at vide, at vi staar med Pistolen for Brystet; hvis ikke Loven gøres færdig i Dag fra begge Rigsdagens Ting, bliver der ikke saaet Sukkerroer, og saa er det Rigsdagen, der er ansvarlig for, at der intet Sukker bliver her i Landet. Nu tror jeg; at denne Trusel er overdreven, men bortset fra det: hvem er Skyld i, at Situationen er saadan? Det er ikke Rigsdagen, det er ikke Folketinget. Ansvarret maa lægges paa Regeringen, som i sidste Øjeblik, hvor det faktisk er for sent, ulejlig sig med at komme med et fuldkommen ufyldstgørende, daarligt gennemarbejdet Forslag, om hvilket den højtærede Minister ikke er i Stand til at give de mest nødtørftige Oplysninger, og saa siger til Folketinget: Nu maa I uden at undersøge

Sagen nærmere køre den igennem i en Fart, ellers bliver der ikke saaet Sukkerroer!

Jeg har ønsket at fremkomme med disse Bemærkninger her ved anden Behandling som Fortsættelse af, hvad jeg sagde ved første Behandling om det samme Emne, og jeg ønsker at tilføje: Rigsdagen kan ikke forsvare at arbejde under saadanne Forhold. Meningen med, at Rigsdagen skal lovgive, maa være, at Rigsdagen skal vide, hvad Lovene gaar ud paa, i hvad Anledning de udstedes, og hvorfor de er udformet saadan og saadan. Jeg overdriker ikke, naar jeg siger, at det aner Rigsdagen intet om ved denne Lejlighed, og alligevel vil man gennemføre denne Lov. Dette er en Karikatur af Demokrati, en Karikatur af Parlamentarisme, og jeg vil ikke nøjes med at lægge Ansvar for de Arbejdsforhold, man har budt Rigsdagen, paa den høje Regering, men samtidig sige, at naar Folketinget finder sig i den Behandling og finder sig i at skulle gøre en saa vigtig Lov som denne færdig under saadanne Forhold, saa gør Folketinget sig i allerhøjeste Grad medansvarligt. Vi vil ikke være medansvarlige. Jeg ved udmærket vel, at stiller jeg Forslag her, der tilsigter at hidføre en Ændring eller at demonstrere mod dette, saa vil Flertallet i total Misforstaaelse af Situationen sige: ja, men vi skal jo have saaet Sukkerroer. Lad det da endelig glide, men vi vil i hvert Fald ikke stemme for Loven, naar den kommer til endelig Afstemning ved tredje Behandling. Der er Ting i Loven, som vi er utilfredse med, det kunde endelig være, men dette, at Loven gennemføres paa saa uforsvarligt et Grundlag, gør, at man kan ikke, hvis man har den mindste Respekt, ikke alene for sig selv, men ogsaa for Parlamentet, stemme for Loven og tage Medansvar for, hvad der staar i den, og hvordan den bliver administreret, naar den ikke er ordentlig gennemarbejdet.

Lad mig da belyse dette med nogle Eksempler. Der er stillet et Ændringsforslag af hele Udvalget, Ændringsforslaget under Nr. 1. Ifølge dette skal der indføres et nyt Stykke i Loven: „til Fremstilling af Roesaft kræves fra 1. September 1946 Tilladelse af Ministeren for Handel, Industri og Søfart.“ Spørgsmaalet om Roesaften og Saftsukkerroerne blev rejst af andre ærede Ordførere ved første Behandling. Det var ikke rejst af den højtærede Minister; han gav ingen Oplysninger om det. I Udvalget var der megen Diskussion, og det var meget svært at naa til nødtørftig Klarhed; de mest nødvendige Tal vedrørende Arealet for disse